

POBLE

REVISTA D'INFORMACIÓ LOCAL

*

SARRIÀ - PONT MAJOR

*

ABRIL 1981 - N.º 14

DIVISIÓ TERRITORIAL

FRANÇA

ANDORRA

OSCA

SARAGOSSA

TEROL

CASTELLO

MEDITERRANI

MAR

**LA DIVISIÓ
TERRITORIAL:
una qüestió de línies**

A més d'Auto-Escola, els hi ofereix

TALLER DE REPARACIÓ

per a tota classe d'Automobils

Major, 11 - Tel. 21 52 12
Ctra. Sarria de Dalt, s/n. - Tel. 20 56 97

SARRIA DE TER

Comercial PUJOL

FOTOCOPIES

*PRODUCTES de NETEJA

*PINTURES MARINES

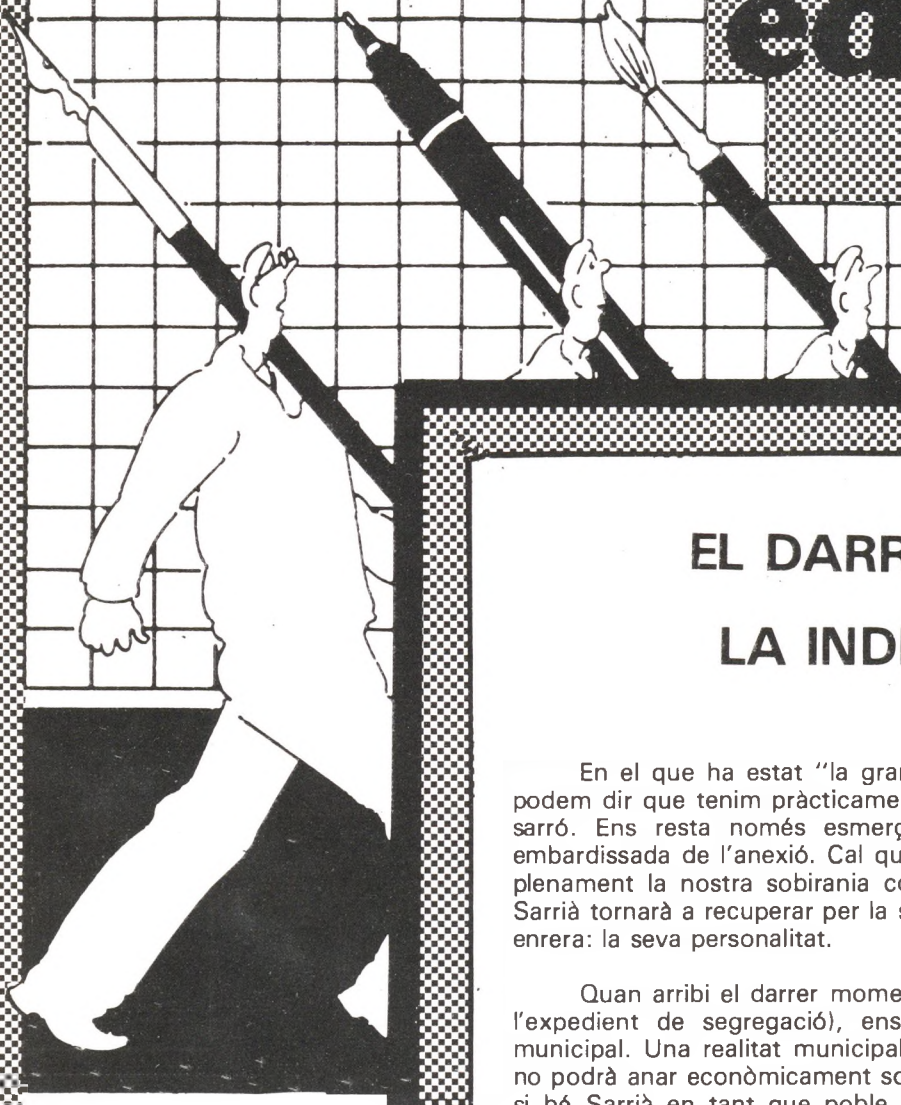
i per a DECORACIÓ

*ESPECIALITAT en
PINTURES ANTIÒXID

tel. 21.56.12

Germans Ensesa n°7
SARRIA DE TER

editorial

EL DARRER CARTUXT: LA INDEPENDENCIA

En el que ha estat "la gran cacera municipal" a Sarrià a hores d'ara podem dir que tenim pràcticament totes les peces per a la independència al sarró. Ens resta només esmerçar el darrer cartutx d'aquesta corredissa embardissada de l'anexió. Cal que acertem de ple en el blanc i aconseguim plenament la nostra sobirania com a poble. El punt de mira és infal·lible, Sarrià tornarà a recuperar per la seva voluntat el que li fou arrabassat temps enrera: la seva personalitat.

Quan arribi el darrer moment, ja no gaire lluny (qüestió de fer realitat l'expedient de segregació), ens haurem de replantejar la nostra realitat municipal. Una realitat municipal que com ja hem dit en altres avinenteses no podrà anar econòmicament sola als quatre vents. Amb això volem dir que si bé Sarrià en tant que poble tornarà a gestionar i gaudir del seu propi pressupost econòmic municipal, pedra de toc elemental per assumir una plena independència, ens caldrà tenir present una sèrie de serveis que forçosament hauran d'ésser mancomunats. Aquesta qüestió dels serveis mancomunats és quelcom que haurem de tenir en compte i que de moment el tema és encara dins el tinter per tal d'estudiar-lo i concretar-lo.

És evident, doncs, que el poble de Sarrià esdevindrà ja "in secula seculorum" el que havia estat de bell antuvi, un poble amb tots els ets i uts municipals.

D'altra banda si tot avança com és previst a nivell de Principat de Catalunya, el nostre municipi tindrà òbviament el seu lloc definitiu dins la nova demarcació comarcal. Tindrem ja per sempre més un poble enclavat dins del mateix cor de la comarca del Gironès.

Per bé que encara ens manca capgirar un xic més de paperassa i fins i tot moure una mica més de brega, haviat ens haurem de plantejar d'organitzar una gran festassa per tal de retre compliment a una de les nostres més esperades reivindicacions: la independència. La independència és quelcom que sempre hem tingut present; l'hem tinguda present amb tot i això, sense desmerèixer la utilitat d'unes eines aptes per el treball, sense desmerèixer mentrestant el treball consolidat.

Amb plena consciència ens cal tenir present el que roman des de fa temps al damunt de nobles i molt respectables papers. Les paraules que en aquest temps s'han esmerçat potser se les han emportades ja les bufarades de tramuntana. Ara, ja d'una manera definitiva i sense preveure més entrebancs, tornarem Sarrià a les nostres velles arrels, a la nostra independència.

DIRECCIÓ

Consell d'Edició

REDACCIÓ

Narcís Casassa
Fidel Rincón
Narcís Baix
Josep Cros
Quim Rodríguez
Nicolau Pichardo
Josep Bou
Assumpció Vila
Joan Pallas
Josep Brugada
Raimunda Coll
Matiés Martí

EDITEN

Unió Esportiva Sarrià
A.V. Pla de l'Horta
A.V. Sarrià de Dalt
A.V. Sarrià de Ter
A.V. Pont Major
Consell Municipal de Sarrià

COORDINACIÓ

Guillem Ramos i Cata

IMPRESSIÓ

Impremta Pagès
Tipografia-Offset
Tel. 42 01 07 - Anglès
Diposit Legal: Gi. n.º 2-1980

La Revista POBLE acompanya a totes les Entitats, tant socials com comercials, llur col·laboració. No es fa responsable de les opinions dels seus col·laboradors

Informe

A LA DIVISIO TERRITORIAL DE CATALUNYA EL PROJECTE I APLICACIO DE LA DTC DE 1932

L'ordenació del territori té avui en dia una importància i actualitat a Catalunya que creiem ningú pot negar; el tema dels traspassos de les Diputacions a la Generalitat, la demanda de l'autonomia municipal per part d'alguns Ajuntaments, ho fan ben palés.

L'únic precedent existent a Catalunya en aquest sentit i que fou portat a la pràctica —encara que escassament—, és l'ordenació territorial de Catalunya de l'any 1932, que no fou aplicada de forma oficial fins el 1936 ja en plena Guerra Civil. L'esmentada DTC dividia el territori català en 9 regions o vegueries, 38 comarques, i 1070 municipis. La població d'aleshores es reduïa a "2.920.748" persones, amb una densitat mitja de 91 hab/km.

El projecte de DTC es va començar a preparar abans que l'Estatut de Catalunya hagués estat aprovat, a fi de que una vegada aprovat, Catalunya pogués gaudir de l'estructuració politico-administrativa i econòmica més convenient a les seves necessitats. La manca d'Estatut donava una total llibertat d'acció a la ponència, llibertat excessiva ja que ignorava els continguts (atribucions i competències) que podrien atribuir-se als continents (comarques i demarcacions).

Una segona diferència important és la manca de bases teòriques i tècniques. Resulta sorprenent comparar els mitjans que es varen utilitzar per definir les comarques amb la complexitat tècnica actual. Com a criteris inicials es varen fixar:

- 1.— Establir el menor nombre possible de demarcacions per tal d'economitzar en el govern i administració del país.
2. Conveniència que des de cada poble d'una demarcació es pogués anar i tornar en un dia al seu cap territorial.
3. Les demarcacions deurién tenir una població similar que podria ésser equilibrada amb el territori.
4. Donat que hi havia localitats que eren cap de partit judicial o de província a l'antiga divisió política-administrativa, es tractava de reduir al mínim possible el nombre de trasllats que les noves demarcacions poguessin ocasionar.

Com a primera fase de l'estudi, es va acordar:

- a. Documentar-se sobre el concepte popular de comarca.
- b. Fixar les zones de mercat per establir unes demarcacions econòmiques.
- c. Fer una crítica dels partits judicials en relació amb els fets econòmics i socials.

L'eina fonamental amb la que es va basar el treball fou una enquesta que constava únicament de tres preguntes i que es va dirigir a tots els Ajuntaments de Catalunya. Les qüestions eren les següents:

1. A quina comarca penseu que pertany el vostre municipi?
2. A quin indret aneu principalment a mercat?
3. Aneu també a algun altre mercat?

De les respostes es varen extreure dos mapes, l'un de les comarques i la localització comarcal dels municipis, l'altre de mercats amb la concurrència de cada poble. El mapa confeccionat a partir de les comarques va resultar desorientador, sorgint un nombre massa elevat de comarques, facilitat sovint per la gran varietat de denominacions que rebia un mateix indret. Però, d'altra banda, la representació dels centres de mercat fou un bon suport, donat que moltes viles de mercat eren alhora caps de partit judicial.

D'aquí a dos anys aquests rètols assenyalaran un poble independent (Foto Comalat)

Resposta a Dalmau i Terrades

Sarrià també vol ser independent

(Plana 7)

PUNT-DIARI

13-Febrer-1981

La problemàtica municipal

Catalunya compta amb 395 municipis, dels quals el 73% són menors de 2.000 habitants (364 menors de 500 hab., 315 entre 500-1000 hab., i solament 73 majors de 10.000 habitants). El nivell d'ingressos mitjos d'aquests municipis petits oscil·la entre les 3.000 i les 5.000 pessetes per habitant, contrastant amb les 12.000 pessetes/hab. de municipis turístics com Palafrugell, i les 18.000 pessetes/hab. de Barcelona. La insuficiència de recursos, cas de no canviar l'actual sistema fiscal, condueix a una insuficiència d'aparell administratiu capaç de gestionar els serveis municipals. Fins al llindar dels 2.000-3.000 hab. no és rendible la dedicació plena de l'aparell tècnic administratiu municipal.

Els recussos amb què compten les Hisendes Locals provenen de:

1. Els impostos locals autònoms (radicació, plusvàlua, solars, Contribució territorial Urbana, Contribució Territorial Rústica, Impost. Industrial)...
2. Les participacions en impostos estatals (4% d'impostos indirectes, Fons de Cooperació Municipal)...
3. Taxes per serveis concrets (escombraries, escorxadors, mercats, clavagueres, guals, llicències urbanístiques)...

La totalitat de l'aportació estatal als municipis no supera el 15% del Pressupost General, mentre que a països com a la Gran Bretanya l'aportació estatal volta el 30% del Pressupost del Sector Públic.

Les Diputacions NS

Les Diputacions són el segon esglaó de l'administració local, i fins ara han realitzat la funció d'interlocutor o de representant dels Ajuntaments front els serveis perifèrics de l'administració central. Amb la Generalitat, aquesta funció política desapareix.

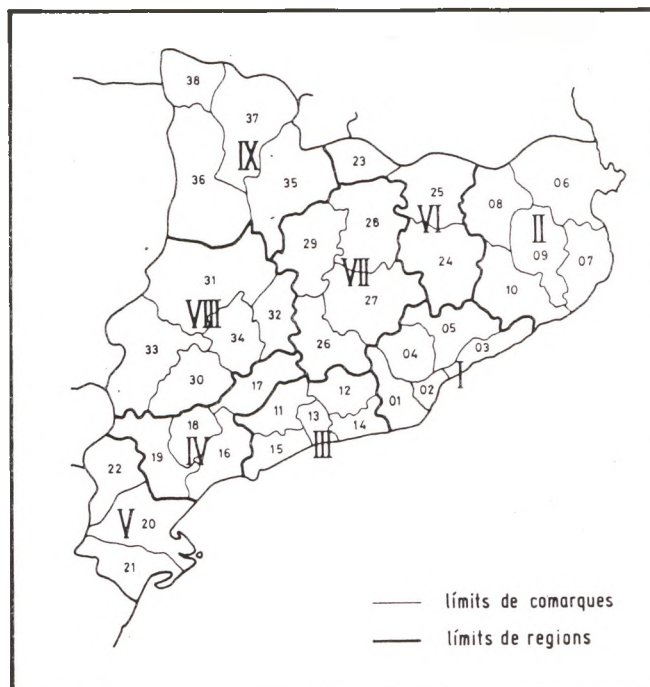
Els costos de manteniment (ratios costos/recursos, recursos/serveis) són elevats i l'existència d'un organisme autònom fa que es puguin gestionar més eficaçment des de la Generalitat serveis com incendis, museus especialitzats, psiquiatria, parcs naturals, i els altres serveis encara avui dependents de les Diputacions com Biblioteques i museus no especialitzats, manteniment del patrimoni artístic, promoció cultural, passessin a ser gestionats pels Ajuntaments, el que evitaria la duplicitat les funcions Generalitat-Diputacions.

A partir d'aquest plantejament, J. Clusa analitza els serveis públics necessaris segons el territori. L'objectiu és trobar els àmbits territorials significatius per unitats de "servei", o unitat de gestió. (L'estudi no és encara acabat i manquen dades sobre Policia Urbana, Hisendes Locals, Oficines d'Ocupació, Serveis Socials i Vivenda).

Urbanisme

A l'actualitat, les funcions que corresponen a la Generalitat són les d'aprovació definitiva dels plans, assessorament, inspecció i actuacions subsidiàries, mentre que corresponen als Ajuntaments l'aprovació inicial dels plans i la gestió urbanística-econòmica.

La discussió es centra en quin serà el grau de control de la Generalitat front els Ajuntaments. Asigna a la Generalitat competències quan es tracta de diversos sistemes urbans, sistemes de carreteres nacionals, conques fluvials, i àrees de segona

residència i turístiques. Correspondria a les administracions locals, la gestió urbanística en els àmbits territorials que són causa i efecte dels fenòmens residencials, industrials i infraestructurals que formen un sistema urbà complet. (Formen un sistema urbà les poblacions que són àrea de residència i de treball alhora).

Les competències atribuïdes a la Generalitat poden ésser gestionades partint d'una estructura de 5 ó 6 comissions territorials d'Urbanisme. Una divisió que sembla clara és la de la província de Barcelona, en dues altres regions: la zona metropolitana i la depressió central pre-Pirineus.

Sanitat

L'any 1979 es publicà l'estudi sobre el mapa sanitari de Catalunya que considera 12 àrees de salut, identificades en àmbits territorials com la comarca o la província, i no per les necessitats funcionals.

El mapa sanitari organitza les dotacions hospitalàries en hospitals de tres nivells. Els centres de salut es justifiquen en àrees rurals de 4.000 persones (accessibles mitjançant vehicle, a 20 minuts). El nivell 2 a partir de 100.000 residents; i el nivell 3 necessita d'una població de 200.000-600.000 habitants.

Escorxadors ORS.

La gestió actual d'escorxadors municipals no es considera adequada. Són necessaris escorxadors a nivell supramunicipal per tal d'ésser rendibles, i alhora establir una xarxa d'escorxadors frigorífics per una població de 100.000-200.000 habitants.

Carreteres

L'actual distribució de carreteres no està establerta segons les necessitats de comarques i comunicacions entre àrees, sinó atenent uns criteris centralistes de distribució radial. Pel plantejament i conservació de carreteres és necessari determinar 5 ó 6 àrees en lloc de 4.

Bastiment d'aigües i sanejament

El cost de les instal·lacions de les grans infraestructures aconsella que la gestió correspongui a la Generalitat o organismes metropolitans.

Recollida i eliminació d'escombraries

Un 70-90% del cost del servei correspon al fet de la recollida. Es justifica la utilització d'un camió compactador a partir dels 10.000-15.000 residents. El cost d'eliminació de les escombraries depèn del sistema utilitzat (abocador controlat, incineradora, planta de compost), de la distància des de la recollida al punt d'eliminació i de l'existència de punts de transferència. Es recomana que els abocadors estiguin situats com a màxim a 15-25 qms. del nucli urbà, per tal de minimitzar els viatges cotxe-nit. El cost d'una incineradora està comprès entre les 1.515 ptes/Tm. (per 32.000 hab.) i les 672 ptes/Tm. per una població de 550.000 residents.

Els standards de recollida amb costos més baixos es situen entre els 25.000-250.000 habitants, mentre que l'abocament d'escombraries més rendibles es produeix a un nivell de 550.000 residents, però essent accessibles en un radi de 20 qms.

Servei contra incendis i salvament.

Des de setembre de 1979, és un servei gestionat per la Generalitat, mitjançant sis brigades, que cobreix el risc desigual a Catalunya (risc forestal, risc poblacional, risc d'establiments).

Educació

Un centre de dimensions mínimes d'E.G.B. (de 8 unitats) es justifica amb 2.000-2.500 habitants. Una població entre 1.200-1.900 residents justifica un centre de preescolar (de 2 aules). Per centres de Formació Professional i B.U.P. la justificació està entre els 7.000-25.000 hab. En les zones rurals, on la població és dispersa, es pot oferir una primera etapa d'E.G.B. per sobre els 1.000 residents.

Una delegació o inspecció d'ensenyament funciona amb bons standards, amb un grup màxim de 20 inspectors per cada milió d'habitants. Es creu convenient la divisió en sis demarcacions —delegacions, des d'on la Generalitat pot administrar els serveis perifèrics amb més rendiment.

S'aconsella que la contractació de mestres i professionals es faci directament des dels Ajuntaments per tal de donar més autonomia municipal.

El treball de base es situa en l'anàlisi de la realitat territorial de Catalunya. Per tal de delimitar unitats funcionals basades en la intensitat de relació que presenten els municipis, realitza diferents exercicis:

- Delimita agrupacions de municipis veïns que semblin presentar algun tipus de relació.
- Identificació de sistemes urbans en base de criteris quantitatius (lloc residència-treball), independentment del terme municipal en que es troben cadascuna d'aquestes activitats.
- Anàlisi de les relacions intermunicipals degudes a moviments residència-treball a la província de Barcelona durant l'any 1975.
- Anàlisi de les trucades telefòniques entre termes municipals durant els anys 1975-1978.

El resultat és la identificació d'unes unitats funcionals que no es corresponen geogràficament ni amb els municipis, ni les comarques, ni amb les vegueries. La conclusió que en J. Clusa n'extreu és la formació d'un sol nivell d'administració local, anomenat municipalia (o supramunicipi, mancomunitat municipal). Dins d'aquest nivell únic de gestió s'inclourien els municipis actuals com a districte electoral de les municipalies, i constituïrien òrgans descentralitzats de la municipalia per alguns serveis, però no amb autonomia. La delimitació supramunicipal es presenta com un conjunt de municipis més o menys homogenis (en quant a comunicacions, relació residència-treball) que han agrupat les seves funcions, recursos i competències en un esglaó autònom.

Els avantatges que produiria la creació de municipalies es traduirien en:

- Ampliació de competències al conjunt de municipis, degut a l'augment poblacional que representa la unió dels actuals municipis en municipalies.
- Augment de l'eficàcia i disminució del cost dels serveis, degut a les economies d'escala resultants.
- Increment de poder negociador front la Generalitat i l'administració central (serveis perifèrics).

B. LES COMARQUES (2)

(Proposta defensada per Enric Argullol i altres membres de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya)

Com a proposta alternativa prén cos la idea (més tradicional) de dos nivells d'administració local a Catalunya. Aquests dos nivells es concretarien en els municipis i les comarques, però degut al baix nombre d'habitants de la majoria dels pobles de Catalunya, que fa quasibé impossible atendre d'una manera rendible les necessitats dels seus habitants, E. Argullol planteja la possibilitat d'atribuir a les comarques la responsabilitat de gestió i direcció de les obres i serveis, deixant pels municipis les vies naturals de representativitat. Segons E. Argullol, "la comarca no ha d'ésser jurídicament el resultat de l'associació, federació o mancomunitat de municipis, sinó una entitat creada "ad hoc" per exercir una acció territorial pròpia". Les comarques no serien doncs, òrgans descentralitzats de la Generalitat, sinó entitats amb autonomia, amb possibilitat de prendre decisions, —respecte als camps i serveis que l'ordenament li otorgués— i dictar normes sense condicionaments externs (sempre que no es depressés l'àmbit de la competència).

Aquesta proposta presenta un inconvenient greu: si es vol dotar de poder decissori i de gestió a les comarques, els òrgans de gestió d'aquestes deurién respondre a normes de representativitat democràtica, amb el que s'incrementa el perill de burocratització i encariment de l'administració local.

Per solventar el problema, E.A. proposa, com a forma d'exercici de les funcions, la delegació de serveis. Així la comarca es constituïria en titular de serveis públics i els delegaria als municipis en aquells casos que aquests podessin respondre de la seva gestió

Per concretar les dimensions òptimes de l'organització fins ara esmentada, cal saber els serveis que són susceptibles d'ésser gestionats per l'administració local, així com els espais òptims de prestació que cadascun

d'ells precisa. Estudiant els àmbits òptims de prestació de serveis, la distribució comarcal de 1932 resulta excessiva; el nombre de comarques s'hauria de reduir a la meitat, tinguent en compte que en l'actualitat, la distribució d'espai de la població a les terres catalanes presenta grans desequilibris (tot i excloent l'àrea metropolitana de Barcelona). Mentre per una part hi ha municipis que per la seva capacitat de gestió podrien endegar un gran nombre de serveis, existeixen comarques que difícilment farien front a la capacitat de gestió de serveis que com a comarca li correspondrien.

Les competències que es proposen com exclusives dels municipis (àdhuc els de menys de 5000 habitants) són les següents:

- Organització municipal.
- Potestat reglamentària.
- Exercici d'accions.
- Administració i defensa de bens i patrimoni.
- Parcs i jardins públics locals.
- Promoció cultural.
- Promoció social i prestació de serveis socials singulars.
- Policia urbana i rural.

Les competències susceptibles d'ésser compartides entre municipis i comarques serien:

- Aigües.
- Sanejament.
- Neteja de vies públiques.
- Transports urbans.
- Abasteixements.
- Cementiris.

La resta de matèries, generalment atribuïdes a l'administració local, dependrien de les comarques directament.

C. MUNICIPIIS, COMARQUES I REGIONS AUTÒNOMES (3)

La proposta de J. M.ª Vilaseca (membre de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya) feta pública la primera setmana de març al diari AVUI, defensa dos nivells d'Administració Local.

Un primer nivell estaria constituït pels municipis que juntament amb les comarques s'haurien de repartir les atribucions municipals i d'altres. Municipis i comarques són considerats per J. M.ª Vilaseca com un sol esglaó d'administració local. Entre ambdues institucions es repartirien les atribucions de la forma més òptima i rendible. Així els serveis que necessitesin un nivell de població més elevat per conquerir el seu òptim resultat d'explotació serien atribuïts i duts a terme per les comarques.

Per gestionar les competències rebudes, les comarques haurien de gaudir d'una representativitat democràtica que seria solventada, segons Vilaseca, mitjançant unes eleccions democràtiques de segon grau (indirectes). Així municipis i comarques realitzarien les eleccions simultàniament, escollint directament els consellers i regidors dels Ajuntaments, i de forma indirecta —bé que J. Vilaseca no especifiqui molt— és de suposar que serien els consellers dels Ajuntaments de cada comarca qui escollirien els representants comarcals. Les comarques obtindrien per aquesta via, l'autoritat democràtica suficient per a respondre de les

seves atribucions, que serien sobretot de caràcter tècnic en front de les reservades als Ajuntaments que tindrien un caire més representatiu.

J. M.ª Vilaseca no s'atura aquí, i anuncia un segon esglaó d'administració local, que anomena regions. Aquest segon esglaó constituït per 5 ó 6 regions es faria càrrec de les competències de les actuals Diputacions (excloïnt les que poden ésser traspassades a les comarques i municipis) i algunes de les competències que la Generalitat rebés del poder Central. Podrien actuar tant com a Administració autònoma, com d'organització perifèrica de la Generalitat.

Per un cert tipus de competències gaudirien d'autonomia plena, o sia podrien prendre les decisions necessàries per a dur endavant els serveis atribuïts, i per un altre tipus de competències que per raons tècniques o polítiques no fossin susceptibles d'ésser traspassades, les regions tindrien solament poders delegats residint la responsabilitat de decisió a la Generalitat.

L'atribució de responsabilitats sobre els serveis atribuïts a les regions fa necessari que els responsables d'aquesta entitat siguin escollits democràticament. A la proposta d'en J.M.ª Vilaseca s'enuncia la possibilitat de realitzar aquestes eleccions juntament amb les del Parlament.

UN CAS FORANI:

L'EXEMPLE DE LA GRAN BRETANYA

La Reforma de l'Administració Local de 1974, basant-se en l'informe de Lord Radcliffe-Maud, és considerada com un exemple clàssic per la distribució de competències a nivell d'administració local. La Comissió encarregada de l'estudi va creure en la necessitat de la reforma davant l'existència dels següents defectes d'estructura:

1. Petitesa, en extensió i població d'alguns organismes locals, que comportava una capacitat fiscal petita i dificultats de gestió i planificació.
2. El creixement urbà havia desbordat alguns termes municipals.
3. Complexitat entre els diversos tipus d'autoritats locals.
 - A. Apatia en la participació electoral.
5. Subordinació excessiva a l'Administració Central.

La Comissió va realitzar varis estudis respecte:

- a. Requeriments tècnics en la prestació de serveis (llindars d'eficàcia i economia).
- b. Actituds comunitàries de la població respecte la pertinença a les comunitats locals.
- c. Indicadors de relacions (residència treball, migració) entre àrees urbanes.

En base a aquestes dades va definir dos nivells d'administració local, amb una clara diferenciació de competències a cada nivell, un sistema d'hisendes locals i eleccions directes a cada nivell.

El primer nivell (per a zones no metropolitanes) s'anomenà "county" (a Escòcia "regió") i el segon nivell o "district". Els "counties" d'Anglaterra i Gales engloben una població d'un promig de 743.000 persones/county, i a Escòcia voreja les 433.000 hab/regió.

Per altra part, els "districts" d'Anglaterra i Gales, no metropolitans, engloben una població de 98.000 hab/districte, igual en nombre a la dels "districts" escocesos.

Les competències dels "counties" no metropolitans són:

- Plans d'Estructura i plans locals.
- Educació (tots els nivells, excepte universitat).
- Bombers.
- Prevenció d'Inundacions.
- Defensa del Consumidor (control de qualitat..)
- Camins: senyalització i manteniment.
- Jutjats.
- Biblioteques.
- Parcs Nacionals.
- Registre de població.
- Carreteres, carrers.
- Eliminació d'escombraries.
- Serveis socials (infància, vellesa, minusvàlida).
- Regulació i planificació del tràfic

Competències Compartides:

- Assessorament del ciutadà.
- Museus.
- Zones esportives.
- Camins (creació).
- Il.luminació de carrers.
- Parcs i zones de joc.
- Transport públic.
- Turisme.
- Regulacions específiques.

"Districte" no metropolità:

- Llicències d'edificació i permisos.
- Aeroports.
- Regulació d'edificis.
- Cementiris.
- Control Ambiental.
- Protecció de costes.
- Vivenda
- Llicències per jocs, animals domèstics.
- Mercats i fires.
- Recollida d'escombraries.
- Neteja carrers.

L'elecció per cada nivell de govern local són escollits directament, però separades en el temps. L'informe Radcliffe-Maud reconeixia que la creació dels dos nivells allunyava més les autoritats locals del ciutadà; per aquesta raó, proposava la creació d'un tercer nivell anomenat "consell de parròquia", amb competències respecte camins veïnals, cementiris, il.luminació, parcs i zones de joc, neteja de carrers, aparcaments, turisme, i l'obligació d'ésser consultats per les llicències d'edificació. Aquesta descentralització no s'ha produït encara.

Les similituds de l'informe Radcliffe-Maud amb les propostes d'esglaons d'administració local a Catalunya són moltes. Els "counties" o regions es correspondrien a les regions "províncies" catalanes (la nova distribució 5 ó 6); els "districts" semblen apropar-se al nivell comarcal, o bé al nivell de les municipals, però dotats de poder polític, basat en l'elecció directa dels seus representants.

Pel que fa referència a les competències, cal observar que algunes tan importants com Vivenda, Serveis Socials, Educació, Transport, Defensa del consumidor i control de la qualitat ambiental pertanyen a l'Administració Local, i no a la Central com és el cas d'Espanya.

**EL CAS DE SALT I SARRIÀ:
INDEPENDENTS O DEPENDENTS? (4)**

Les propostes fins ara esmentades condueixen a noves possibilitats d'organització territorial dins l'àmbit de l'administració local. Defugint qüestions històriques, és important veure quins seran els avantatges i desavantatges de la possible independència d'ambdós municipis de Girona.

Si partim de l'anàlisi dels llindars mínims per una gestió eficaç dels serveis, presentada en l'exposició del treball de J. Clusa, observem que són molts els serveis que a partir dels 4.000 habitants poden ésser gestionats pels municipis. Així en Educació corresponen 2 nivells d'E.G.B. i dos grups de preescolar; a Sanitat, segons el mapa sanitari, un centre de salut, i en quant a Urbanisme, correspondria la gestió urbanística en tant que el municipi sigui objecte i receptor dels fenòmens de residència i treball. Aquest punt ve determinat per l'existència a Catalunya de diversos municipis on no coincideixen l'àrea de residència i l'àrea de treball, separades pels límits municipals. L'exemple més clar és el de Torrelló i Masies de Voltregà: Torrelló és la zona de residència i Masies de Voltregà, el municipi on esta ubicada la indústria. Cap dels dos municipis pot fer front a les seves necessitats de serveis degut a les diferències fiscals provocades per la desigual ubicació de l'activitat econòmica, malgrat formar ambdós municipis un sistema urbà complet.

En el cas de Salt, i principalment a Sarrià, podem parlar de dos sistemes urbans quasi complets. A Sarrià, hi ha el nucli de treball (a la nombrosa indústria ubicada) i podríem dir que la població resident a Sarrià treballa a la indústria sarriana o bé a altres serveis derivats de l'existència d'un nucli de població de 4.000 habitants, serveis com l'alimentació, entitats financeres, complements; també hem de considerar que a Sarrià s'hi dóna un encreuament important de comunicacions, i que per tant serveis com hotels, bars, restaurants i botigues s'han de considerar pròpis.

TAULA 3.

DENSITAT DE POBLACIÓ PER COMARQUES
(1950-1975) Habitants/km²

	1975	1950
Barcelonès	16.211	9.192
Baix Llobr.	900	203,4
Vallès Occ.	888	278,1
Maresme	581	397
Tarragonès	396	168
Garraf	242,1	125,9
Vallès Ori.	226	82,5
Baix Camp	158,9	93
Cerdanya	23,4	21,1
Priorat	21,2	28,4
Terra Alta	18,6	24,9
Alt Urgell	13,9	15,6
Pallars Jussà	10,7	14,1
Solsonès	10,5	11,9
Vall d'Aran	8,6	10,3
Pallars Sobirà	4,2	7,3

A Salt probablement el lligam no és tan fort degut al nombre d'habitants (més de 20.000 i el no creixement de la indústria allà ubicada), mentre que el municipi de Salt és potenciat des de Girona com a nucli de residència.

Per contra, Girona, que té un municipi de dimensions molt reduïdes, i d'expansió limitada, es converteix en una àrea de serveis i de residència, però d'indústria situada a la seva zona d'influència (Sarrià, Fornells, Salt).

Les competències que es podrien atribuir als municipis que oscil·len els 4.000 hab. o els superin, o siguin fruit d'unió de varis municipis amb poblacions inferiors serien:

- Policia Municipal.
- Recaptació d'Impostos locals.
- Control Ambiental.
- Ensenyament pre-escolar i E.G.B.
- Sanitat bàsica.
- Guarderies, tercera edat, reinserció social.
- Mercats.
- Estadística Municipal.
- Taxis.
- Cementiris.
- Planificació de l'ús de sòl a nivell de pla parcial.
- Recollida d'escombraries (el llindar, malgrat tot es situa entre els 20.000-25.000 habitants, però en tant estiguin en un radi de 20 Qms.)
- Serveis funeraris.
- Cultura.
- Neteja urbana.
- Patrimoni arquitectònic.
- Xarxa viària urbana.
- Vivenda pública (conservació).
- Zones esportives.
- Urbanització del sòl.
- Gestió del sòl local.
- Permisos d'instal·lació d'activitats econòmiques de cert tamany.

La resta de competències serien objecte de tractament del segon nivell de l'administració local, encara no determinat si per comarques o regions, o bé les municipalies com a únic nivell d'administració local. Algunes d'aquestes competències fins ara han estat gestionades per les Diputacions.

- Infraestructures de transport rellevant en aquest àmbit.
- Serveis relacionats en matèria d'aigües i depuració.
- Transport públic (autobusos, taxis), d'àmbit regional (comarcal).
- Mercats centrals.
- Eliminació d'escombraries.
- Escorxadors i frigorífics.
- Hospitals regionals.
- Política de vivenda (construcció i assignació de vivendes socials).
- Bombers. serveis de seguretat.
- Gestió de sòl per les activitats no locals.
- Promoció del sòl industrial, terciari i residencial.
- Parcs d'àmbit regional (o comarcal).
- Planificació de l'ús del sòl.
- Instal·lació d'activitats econòmiques d'un cert tamany.

El primer bloc de competències forma un conjunt coherent i capaç de ser gestionat per municipis de més de 4.000 habitants, com el de Sarrià, i com no, per municipis com el de Salt, amb una població de 20.000 hab. L'estudi dels llindars mínims de gestió i

eficàcia no ens ha de portar a criteris només economistes i tècnics, el que cal avaluar i tenir en compte és el grau d'apropiació global de la gestió dels serveis al ciutadà, i no tan sols la intensitat d'aquest apropament en unes poques competències. És en base a aquest aspecte, més polític que tècnic, pel que demanem la màxima descentralització de serveis, per tal que el ciutadà pugui tenir control directe de la gestió realitzada per les autoritats locals que ell coneix i ha designat.

La independència, demanada per Sarrià, és una necessitat. Sarrià no precisa de Girona més que per alguns serveis i espectacles, derivats de la seva posició com a cap de comarca i "província". Sarrià és un nucli urbà complet, un poble capaç de regir-se per si mateix amb en un nombre important de competències que li corresponen per la importància i els problemes derivats de la indústria i d'una població de 4.000 habitants.

CONCLUSIONS GENERALS.

Les hipòtesis de nova Divisió Territorial de Catalunya, fins ara presentades per J. Clusa, E. Argullol i J. M.ª Vilaseca, es resumeixen:

1. Creació de Municipalies (Supramunicipis) com a únic nivell d'administració local. La Generalitat organitzaria els seus serveis perifèrics en unes 5 ó 6 regions. (Proposta de J. Clusa).

2. E. Argullol defensa dos nivells d'administració local. El primer esglauó el constituïrien els municipis i el segon les comarques. Les atribucions es repartirien de la forma més convenient, segons la possibilitat de gestió de cada municipi o comarca. No està d'acord amb el nombre de comarques de la distribució de 1936. Pretén augmentar la seva extensió i disminuir el nombre.

3. Un nivell d'administració local constituït per les comarques i els municipis, i un altre nivell format per les regions (5 ó 6). Determina la possibilitat d'eleccions per ambdós nivells. (Proposta de J. M.ª Vilaseca).

Crítiques:

L'estudi de l'equip que treballa amb J. Clusa, encara no és acabat, i sobretot manquen conclusions a nivell més general. Malgrat ésser un estudi molt complet i en procés d'elaboració, la proposta de les municipalies no sembladesprendre's de les dades que ofereix l'estudi. No es justifica el perquè a les regions no els hi dóna caire d'administració local, quan segons els nivells òptims de gestió aquestes 5 ó 6 regions són capaces d'absorbir moltes de les funcions de la Generalitat i de l'administració local, i quan pel que sembla s'ha seguit el model anglès, i en aquest, les regions tenen caire d'administració local i a més, poder polític. Per contra deixa moltes funcions, fins ara en mans de les Diputacions (i per tant de l'administració local), a càrrec de la Generalitat i la seva estructuració en serveis perifèrics.

La proposta no esta molt elaborada, però s'extreu que les eleccions seran a nivell supramunicipal, o sia, el govern estarà en la municipalia, quedant els municipis (sobretot els petits), com a districtes electorals de la municipalia. Aquesta qüestió crea el problema de l'allunyament del control dels serveis i la seva gestió, del ciutadà. Els municipis no tenen autonomia de la municipalia.

No s'expliciten amb claretat quin ha d'ésser el nombre d'habitants i el radi d'acció a fi que aquestes municipals funcionin.

Utilitza uns criteris tècnics de població i no té en compte els criteris històrics i geogràfics que configuren la realitat comarcal catalana. És difícil establir estàndars d'eficàcia en comarques o zones d'elevada dispersió municipal (Baix Ebre, l'Urgell), o en zones geogràficament rnal comunicades (Vall d'Aran, la Cerdanya). El servei, malgrat ésser car, ha d'existir per a tohom. L'òptim econòmic no es pot implantar com a primera premisa de divisió territorial.

2. La proposta de E. Argullol no està recolzada per dades tècniques com l'anterior. Parteix de la base d'apropar al ciutadà el màxim de gestió i decisió, a més de fonamentar-se en realitats històriques, com són les comarques i les regions. La variació de les comarques que inclou dins el seu estudi permet flexibilitzar el mapa comarcal, fent estructuracions més grans o més petites segons la població, no essent una institució emmarcada dins dels límits establerts per les comarques primitives.

3. Les idees que hem extret de la proposta de J. Vilaseca ens situen a un manteniment de les

comarques actuals i una variació en les regions, creant-se de 5 a 8 amb poder polític.

En general, creiem que s'han de tenir en compte les qüestions de caire polític, a més de les de caire tècnic. És evident que no és el mateix dotar de poder polític a les comarques (que vol dir una tendència cap a la dreta) que donar-la a les regions, que són unitats de població més grans i on es barreja població rural amb població urbana.

Davant la problemàtica de la divisió territorial de Catalunya front l'administració central (la divisió en 5 ó més regions precisa de Llei Orgànica) ningú sembla proposar la conversió de Catalunya en una sola província davant l'Estat, proposta que evidentment no agradaria al ministre per l'Administració Territorial Sr. Martín Villa, qui veuria disminuir la presència de l'administració Central a Catalunya (menys governadors civils, menys funcionaris estatals).

No es tracta tant d'institucionalitzar les decisions, sinó que cada continent (demarcació) pugui gestionar els continguts que pel seu nivell de població pugui respondre. S'ha d'anar cap a una flexibilització de les demarcacions i eliminar la imatge igualitària de la DTC.

Cal aconseguir l'apropament de la gestió al ciutadà. Els nivells de gestió mínims han d'ésser controlats també per aquelles poblacions que tenen un nombre reduït d'habitants. La nova divisió territorial no ha d'ésser igualitària, sinó flexible, doncs Catalunya és un país amb grans desigualtats que s'han de considerar i alleugerir.

**MONTSER VILADRICH
ASSUMPCIÓ VILA**

TAULA 1.
POBLACIÓ DE CATALUNYA (1975)

Regió I	Baix Llobregat	427.331	
	Barcelonès	2.545.185	
	Maresme	230.795	
	Vallès Occ.	555.192	
	Vallès Ori.	185.054	3.943.557
Regió II	Alt Empordà	77.789	
	Baix Empordà	76.955	
	Garrotxa	44.235	
	Gironès	125.667	
	Selva	76.116	400.762
Regió III	Alt Camp	31.091	
	Alt Penedès	59.369	
	Baix Penedès	26.753	
	Garraf	64.110	
	Tarragonès	137.041	318.364
Regió IV	Baix Camp	107.768	
	C. de Barberà	18.191	
	Priorat	11.083	
	Ribera d'Ebre	24.314	161.356
Regió V	Baix Ebre	65.467	
	Montsià	48.516	
	Terra Alta	13.848	127.831
Regió VI	Cerdanya	12.869	
	Osona	103.655	
	Ripollès	32.951	149.475
Regió VII	Anoia	72.706	
	Bages	147.705	
	Berguedà	44.004	
	Solsonès	11.084	275.499
Regió VIII	Garrigues	23.095	
	Noguera	45.538	
	Segarra	17.629	
	Segrià	163.200	
	Urgell	34.923	284.385
Regió IX	Alt Urgell	18.601	
	Pallars Jussà	19.011	
	Pallars Sobirà	6.002	
	Vall d'Aran	5.484	49.098
			5.710.327

BIBLIOGRAFIA.

— J. Carreras i Puigdengolas "Ordenació Intra-regional i Comarques" Ponència V Reunió d'Estudis Regionals. Saragossa. Desembre 1979.

(1) — J. Clusa "Territori Administració Local". Ponència VI Reunió d'Estudis Regionals. València. Novembre 1980.

(2) — E. Argullol. "Divisió administrativa local del territori català", Ponència col.loqui sobre la Divisió Territorial de Catalunya. Manresa, Febrer 1979 (S.C.O. T.)

— I. Rueda. "Sobre la divisió territorial de Catalunya: Anàlisi crítica d'un avantprojecte". Col.loqui sobre la Divisió Territorial de Catalunya. Manresa, Gener 1981 (S.C.O.T.)

(3) — J.M. Vilaseca "La Divisió territorial de Catalunya i l'administració pública autonòmica". AVUI, Març 1981,

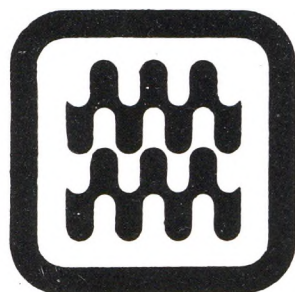
(4) — Ceumt n.º 4, Maig 1978 Administració local; n.º 5, Juny 1978.

— Canigó n.º 697, febrer 1981.
— "La divisió territorial de Catalunya" (Juliol 1937). reeditada pel Congrés de Cultura Catalana, abril 1977.

— Luis Racionero "Sistemas de ciudades y ordenación del territorio", Alianza Universidad 1978.

— "Mapa Sanitari de Catalunya" 1979.

— "Atlas Socio-Econòmic de Catalunya", Caixa d'Estalvis de Catalunya, Servei d'Estudis del "Banco Occidental", Servei d'Estudis a Barcelona del "Banco Urquijo" 1980.

CAIXA D'ESTALVIS

PROVINCIAL

DE GIRONA

* * *

Agència Urbana PONT MAJOR

C/ Pont Major, 20 - Telèfon 20 96 32

* * *

SARRIA I LES FESTES

Sarrià és un poble que va morir abans que oficialment passés a la gran ciutat.

Els mateixos sarrianencs l'havien mort. Perquè l'havien mort. Perquè havien mort totes aquelles coses que fan que un poble sigui poble. Havien mort totes aquelles coses típiques del nostre poble: les festes populars, les cases pairals també tancaven les seves portes i es perdia la devoció als nostres Sants, el qual era de gran tradició.

M'explicaré. Començo pels Sants i per les festes. Féiem la festa de Sant Antoni del "Porquet". En aquesta festa la gent portava el bestiar a beneir, ara ja no fa falta. S'ha canviat els animals per motocultors i cotxes, i no és necessari l'ajuda del Sant.

Igual passa amb el gloriós Sant Ferriol, de gran devoció en el nostre poble. Sant Ferriol portava gran nombre de forasters a l'ofici del matí, perquè aquest Sant tenia gran nomenada per a guarir el reuma i la gent tollida, i molts dels forasters que havien baixat de les rodalies, es passaven el dia al poble, ja que el matí es ballaven sardanes; l'esmentat Sant també ha passat de moda. Ara la gent es guareix del reuma amb potingues de farmàcia.

Ara us parlaré d'un altre Sant: Sant Antoni; no el del porquet, sinó l'altre, el de "Pàdua". A aquest Sant, les noies fadrines li tenien gran devoció. Li portaven cruus perquè els hi fés la gràcia de poder trobar un pretendent. Ara també ha perdut les devotes. Les fadrines actuals van a les discoteques, on troben "ciris"... perdó! vull dir pretendents, sense l'ajuda del Sant.

I parlant de les cases pairals us diré que si passeu pel Carrer Major, veureu que les cases resten moltes d'elles tancades, i les seves pedres foranes amb el nom dels avantpassats.

A on han anat els hereus d'aquestes cases?

A molts, el poble se'ls hi feia petit. Havien fet "quartos", i fa molt bonic viure a la ciutat.

Una de les cases pairals boniques de Sarrià, de finals de segle passat, era la casa Ensesa, avui enderrocada per passar-hi un carrer que no té cap ni peus, i d'aquesta manera va anar morint el poble. Però com diu el refrany. "El qui ha tingut, ha retingut".

Sarrià va guardar el caliu d'aquelles brases que feien poble. I en aquests moments el caliu s'ha revifat ensenent unes brases que han fet sortir una nova esperança perquè l'ex-poble torni a ser POBLE, i eis SARRIANENCS ENS EN SENTIM ORGULLOSOS D'ÉSSER DE POBLE I DE SARRIÀ.

JOSEP CASES

A QUIM COROMINAS

Un so, una tonalitat musical i hom queda fixament desvetllat, encisat en aquell punt del quadre que l'havies vist moltes vegades i que mai te'n havies adonat.

Un punt que sobria com una finestra i que deixava entreveure una escriptura que no era aquesta pròpiament, sinó que significava, representava una escriptura, i no la podies llegir perquè no hi havia lletres, però el subconscient l'havia formalitzat com a tal i així era.

L'abstracció de l'escriptura, del paisatge, de la figura humana, són conceptes més reals que les coses mateixes. La representació dels conceptes resulta més profunda donat que cal submergir-se a l'interior de la cosa, el que no succeeix el mateix si hom copia directament d'un objecte formalitzat.

Els elements de plasmació del concepte són diversos, els utilitzats a l'obra d'en Quim són el color, la geometrització, l'esquematzació de l'espai.

L'artista ha d'escoltar a cada moment el seu instint, per aquest motiu l'art és lo més real que existeix, diu Proust, és el que fa en Quim quan pinta, escolta el dictat del seu interior i en el moment de la producció queda isolat del món; només, diu en Quim, sóc jo i la tela.

I els resultats... són insondables i aclaridors, espontanis i inquietants, però, en definitiva, tots vàlids.

RAIMUNDA COLL

¿QUE SIGNIFICA LA PALABRA VIDA?

Si la vida no tiene un objetivo, no vale la pena ser vivida.

Esta mañana he leído en el periódico que han asesinado a una chica.

¿Para qué ha servido su vida, con sus dieciocho años?

Creer que hay algo más allá me supera. Vivo bajo la sensación de que todo se acaba por completo.

Pero en este caso debe ser cruel para una chica como ésta, e incluso para todos nosotros.

Vivir, andar de acá para allá, aprender un oficio, fundar un hogar, ¿para qué todo esto? ¿para acabar en una fosa mientras todos ponen de nuevo mano a la obra y a su vez desaparecen también?

Es idiota, estúpidamente idiota. No puedo creer que la vida sea ésto, que no lleve a ningún sitio, que sea absurda, o mejor todavía, que sea una INMENSA FARSA.

Mientras leía el periódico, en aquel momento, el pasado despojado de todo lo que mi pobre sensibilidad tiene que sufrir, me ha parecido casi cómico. El pensar que se sufre tanto para nada.

Es indigno, inhumano, me subleva, me causa seísmos esta maldita VIOLENCIA.

¿Por qué, violencia? ¿por qué te comportas así?

Imagino a la violencia empuñando su pequeña navaja, hiriendo a ciegas a toda aquella gente que la rodea, salpicada de sangre.

Ni siquiera tengo humor para escribir. Sufro. Es atroz.

ROSA MARI MARCOS

AUTOSERVEI MASSÉGÚ

Passeig S. Joan Bosco s/n.
Telefon 21 57 72
PONT MAJOR

Consell Municipal

EXTRACTE DE LES RESOLUCIONS ADOPTADES PEL CONSELL MUNICIPAL DE SARRIÀ DE TER, EN SESSIÓ PLENÀRIA CELEBRADA EL DIA 28 DE MARÇ DE 1981, AL LOCAL DE L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE SARRIÀ DE DALT.

— Aprovar la incorporació del conseller senyor Jaume Masó San, al Consell Municipal.

— Aprovar la remodelació del cartipàs del Consell, de la següent manera:

Presidència: Sr. Joaquim Rodríguez i Vidal.

Comissió de Govern Local, Hisenda i Patrimoni: Senyor Jordi Mercader i Jaume Masó.

Comissió d'Urbanisme: Sr. Joan Vila i Sr. Jordi Batllori.

Comissió de Sanitat: Sr. Francesc Mera i Sr. Matias Martí.

Comissió de Cultura i Esports: Sr. Martí i Sr. Francesc Sala.

Comissió de Serveis Públics: Sr. Ernest Mach, Sr. Lluís Palahí i Sr. Lluís Vendrell.

— Es retira la proposta de modificació del dia de celebració de la sessió.

— Aprovar la incorporació d'un nou apartat a l'acord referent a la ubicació del mercat de Sarrià.

— Aprovar la adquisició de 50 taulons i cavallets per festes a l'aire lliure.

— Aprovar la adquisició de l'allargament d'enllumenat per festes a l'aire lliure.

El préstec d'aquest material serà equivalent a una subvenció

— Aprovar l'arranjament de la plaça, passatge principal, amb arbres i altres elements.

— Sol·licitar a l'Ajuntament de Girona, les contribucions especials del projecte d'urbanització de la Rasa.

— Aprovar la subvenció a l'Associació de Veïns del Pla de l'Horta per despeses de la Guarderia Municipal.

— Aprovar l'adhesió d'aquest Consell a la campanya de normalització del català endegada per l'Ajuntament de Girona.

— Es donen diverses informacions.

— Aprovar la publicació dels extractes dels acords del Consell Municipal a la Revista Poble.

— Es notifica el nomenament de Regidor Delegat de Sarrià de Ter, el senyor Francesc Francisco.

— Es dona lectura a diverses cartes i peticions rebudes.

Nota: El text complet de l'acta de la sessió pot ser consultat en el tauló d'anuncis i edictes del Consell Municipal de Sarrià.

EXPOSICIONS DELS TREBALLS D'EXPRESSIÓ PLÀSTICA ESCOLA "MONTSERRAT".

A la Casa de Cultura de "la Caixa" vam exposar una mostra dels treballs d'expressió plàstica que es fan a l'escola "Montserrat", que juntament amb altres treballs de pretecnologia, coordinats pels diversos mestres de l'escola, oferien un ventall del que es realitza.

Hem de pensar que a les comarques gironines només hi ha dues escoles que disposen de monitors per a l'expressió plàstica, una és Celrà i l'altre és el nostre col·legi "Montserrat". La importància de l'educació amb l'expressió plàstica pel desenvolupament psicològic i motriu del nen ens anima a aquesta tasca. Un promig de 15-20 persones diàries visitaren l'exposició.

II.on MES CULTURAL

CONCURS DE FOTOGRAFIA

Guanyadors:

BLANC I NEGRE: ANTONI BONADONA. Pel conjunt de l'obra presentada i en especial per la seva foto titulada "EL MURRI".

COLOR: CONXITA FELIU.
Per la seva obra "EGIPTE - EL NIL".

II.on CONCURS DE LITERATURA

Guanyadors:

— Poesia: ANNA BURRASSO,
— Prosa: DOLORS XABE

Amb l'obra: "Quelcom es trenca..."
Amb l'obra: "Cop d'ull a Granollers de Rocacorba".

MOSTRA DE FOTOGRAFIES: 1.er CONCURS DE FOTOGRAFIA A SARRIÀ

Han estat exposades les diverses fotografies que s'han presentat a aquest Primer Concurs a Sarrià. Cal dir que el nombre de participants és elevat tenint en compte la novetat. S'hi presentaren una vintena. La qualitat de les fotografies és diversa, amb un bon promig. D'altres van guiar-se més per l'anècdota, la comunicació.

Els resultats es diran per St. Jordi, juntament amb els del II.on Concurs LITERARI a Sarrià.

Dins el Mes Cultural de Sarrià, el passat 3 d'abril teníem en el Pavelló Esportiu a en Ramon Muntaner, un dels exponents recents del fenòmen de la Nova Cançó.

Els cantants de la Nova Cançó van jugar (i encara ho fan) un paper important per la recuperació de la nostra identitat catalana. Recordo quan els recitals, de vegades prohibits, esdevenien aconteximents. Era un dels mitjans d'expressió per reclamar el que se'ns havia arrabassat després de la Guerra Civil.

Ara, la normalització de la llengua catalana continua necessitant d'un tractament seriós. Necessita respostes de molts tipus.

En Ramon Muntaner, amb les seves velles cançons, amb el seu tractament dels nostres poetes ens oferí un recital, durant una hora i quart. Cançons melodioses, acompanyat de flauta travessera i contra-baix.

Uns 250 assistents. Potser hi va mancar més participació dels sarrianencs. Ara perseguirem a en Lluís Llach, a veure si hi ha millor resposta.

VA CELEBRAR-SE EL RECITAL D'EN RAMON MUNTANER

LES NOVES AULES DE PARVULARI SON UN FET

Des de que es construí el nou centre d'E.G.B. C.N. "Montserrat" amb 16 unitats, quedava en projecte una segona fase de 4 aules per parvuls. Aquests són els requisits per la construcció d'aquests centres.

A Sarrià, doncs, hem anat funcionant sense aquestes aules tot adequant altres dependències de l'actual edifici, que si bé no és catastròfic sí que resta altres possibilitats d'utilització dels esmentats espais.

Malgrat tot, sempre hem entés les construccions en diverses fases: sigui a nivell pressupostari o funcional, les obres de gran empresa solen fer-s'hi.

Des de que es formà l'actual Consell Municipal, pel maig de 1979, la Comissió de Cultura inicià els debats necessaris per a pressionar sobre aquest aspecte: així entre reunions amb la Junta de Pares de l'escola, els mestres, les Associacions de Veïns i els Consellers Municipals, s'arribà a una negociació amb l'antiga Delegació del Ministeri d'Educació.

Una de les forces clau fou la presència de dos autocars plens de pares i alumnes a la mateixa Delegació mentre plantejàvem el problema. Va haver-hi un compromís formal del Delegat.

D'altra banda, amb l'arquitecte del MEC s'estudià la conveniència de la ubicació de les esmentades aules. Si bé el projecte apunta la ubicació en els llindars del mateix centre d'E.G.B. s'estudià la possibilitat de variar l'assentament, sobretot pensant en una proximitat del nucli de població, i tot el que comporta.

La resolució final, a petició de la Junta de Pares, després d'haver fet una assemblea d'escola va ser el mateix solar de l'actual centre d'E.G.B..

A partir d'això, aquest Consell Municipal vetllà pels passos següents: el laboració definitiva del projecte, revisió pels serveis tècnics (fins aleshores a Madrid), informació pública i subhasta, concedint-ho a una empresa constructora de Barcelona. Cal esmentar que durant la informació pública vam assabentar a les constructors que tenim a Sarrià d'aquesta possibilitat de feina, ja que pensem que abans de res hem de vetllar pel treball i prosperitat dels de casa nostra.

Les obres van a bon ritme. Seria convenient que les estrenéssim al començar el curs escolar 81-82.

JOAQUIM RODRÍGUEZ I VIDAL
President del Consell.

CONSELL MUNICIPAL DE SARRIÀ DE TER

ACTES PROGRAMATS DURANT EL MES DE MAIG DE 1981

Dia 30 d'abril. —

Inauguració de l'exposició d'olis de Joan FAUSETLLAS, a la Sala de la Casa de Cultura. La mostra restarà oberta fins el dia 17 de maig, de 7 a 9 del vespre.

Dia 15 de Maig. —

II part de la conferència sobre ART DEL RENAIXEMENT (Leonardo da Vinci, Miguel Angel, Tiziano, etc...) per la professora d'art del Col·legi Universitari de Girona, Anna M.ª Coderch, a les 9 del vespre, a la Biblioteca Municipal de Sarrià.

Dia 30 de Maig. —

II ANIVERSARI DEL CONSELL MUNICIPAL. A les 12 se celebrarà una roda de premsa, a la Biblioteca Municipal, per exposar el programa de treball a seguir pel Consell Municipal.

Sarrià de Ter

APUNTS DES DE LA VOCALIA DE CULTURA ELS JOVES I LA CULTURA (i III)

Bé, aquí està la continuació del "rotllo" que exposàvem el mes passat, tot tractant el fenomen contracultural iniciat als EE.UU. i a Anglaterra en la dècada dels 50, i procurant incidir en els efectes produïts en els joves dels nostres dies a casa nostra. Val a dir que tot el procés té uns antecedents anteriors i tots patim, d'una manera o altra, les conseqüències d'aquest plantejament al trobar-nos immersos en una societat "tecnocràtica", de consum i de progrés ?

La Tècnica i la Ciència s'han vist fent de protagonistes en els esdeveniments dels darrers segles, i han estat el germen d'una progressiva industrialització: des del segle XVIII, amb la utilització de màquines per la producció s'inicià la 1.ª revolució industrial, però és en el nostre segle XX quan l'ús i abús de l'energia atòmica es fan efectius, comença una segona revolució industrial, més profunda que la primera. Del "poder" industrial ha nascut el problema d'aplicar dignament aquest "poder", de distribuir més justament el producte social pel bé de totes les classes i els pobles. I allà on comencen a resoldre's les qüestions tècniques, comencen a plantejar-se els problemes sociològics i polítics. La repercussió de tot el que diem en el camp de la Cultura, s'acusa en l'afany de cercar una explicació al punt de referència de la vida, i sobretot els joves, s'esforcen per trobar una resposta a un món incapaç d'ésser comprès.

Malgrat tot, totes les Manifestacions Contraculturals —en l'Art, Música, Literatura, possible activisme...— s'han vist dominades per l'afany aprensiu de l'estructura tecnocràtica, fent seves aquestes manifestacions, o sinó finançant-les per conquerir-les cap a ella: estic pensant en l'exotisme prè de les influències orientals; la música rock diversificada —on la música experimental es serveix de complexos aparells anomenats "sintetitzadors", que requereixen bones inversions—; en el tema de la droga que per una part els Governos dels diferents països la prohibeixen i per altra grans empresaris estan implicats en el seu tràfic; la Universitat lliure que propugnava la Contracultura s'ha esfumat com quelcom utòpic i irrealitzable; i els "Grups d'acció" ja no tenen la força ni l'ambició de deu anys enrera.

Davant d'aquest panorama on contemplem una "fallida" del model econòmic, no s'albira cap nova manifestació en les arts plàstiques, doncs en els darrers quinze anys no s'ha fet res de nou; hi ha hagut una repetició dels moviments dels anys 60, i es fa patent que "el sistema" intenta ofegar tot el que existeix del moviment contracultura. Llavors és permisible que els joves experimentem i ho experimentem: droga, sexe, bingo.... S'està forjant una joventut creada pel consumisme, la idea de progrés vol dir consumir més per produir més, però només en l'aspecte material. Això ens porta a uns fills interiorment buits i deserts, que volen allunyar-se de la

seva família, però no per ella sinó per l'entorn en el que es viu: ja entrem en el "passotisme", fruit de la tendència a la marginació dels joves —en el treball són els primers despedits i els últims readmesos—. S'ha dit que la joventut dels països de l'Est és potser més feliç: allà en el modus de producció socialista no és la forma de produir el que ha canviat respecte al modus de producció capitalista, sinó la manera d'apropiar-se del que es produeix —col·lectivament—.

Però cal que siguem pràctics i pragmàtics i que ens situem en les coordenades de l'espai i del temps de les AA.VV. de Sarrià, procurant trobar solucions davant d'aquesta "dictadura" de les multinacionals del consum —que també estan arribant als països de l'Est— i que disposen dels recursos de millor audiència: televisió, publicitat, cinema... Nosaltres tenim de plantejar-nos "la nostra cultura", que ben segur estarà minvada de recursos econòmics, però més plena d'harmonia i d'humanitat. Fem incidència avui en aquests punts:

— Un més accentuat **interès per les manifestacions del país**: en la cançó, els escriptors, les arts, en la seva història...

— Un **profund coneixement** de les drogues i els seus efectes —incluint-hi el tabac i l'alcohol—. La seva prevenció s'ha de fer a l'escola comptant més amb l'acció del mestre que sempre està amb l'alumne que no pas amb l'especialista en el tema que un dia pot venir a fer una xerrada.

— Una decidida **conscienciació per part dels pares** del seu deure d'educadors, perquè, juntament amb l'escola, ajudin al jove a saber trobar un sentit a la vida. Però si els pares abans no ho tenen clar, a on podem arribar?

— I la part que els hi correspon a les entitats públiques, proporcionant locals i materials als joves, organitzant el seu espai i el temps de lleure. En vàrem parlar en el primer apartat.

TOT PLEGAT ENS PERMETRÀ FER MÉS PLAENT "EL VIURE" ALS NOSTRES JOVES, ESSENT MÉS CREATIUS —i deixant que ho siguin—, DOTATS D'UNS CRITERIS I UNA PERSONALITAT FERMA.

MATIAS

A TALL DE PRESENTACIÓ

Amics de Sarrià:

Fa uns dies que em varen proposar d'entrar al Consell Municipal de Sarrià, donada la vacant deixada per la mort del malaguanyat Just, el proppassat mes de febrer. Meditant una mica aquesta proposta, semblava necessari continuar l'obra endegada per en Just i el Consell fins aleshores i —malgrat els impediments laborals i acadèmics que hi puguin haver—, acceptava formar part com a membre independent en el grup polític dels Socialistes de Catalunya del Consell Municipal.

Una vegada en Quim Rodríguez ha estat nomenat President del Consell,estic treballant en la Comissió de Serveis Socials i Cultura de l'Ajuntament de Sarrià. No m'agradaria pas ara passar a tractar les circumstàncies específiques del Consell, d'ençà de la seva creació el maig del 79. Cal contemplar-lo des d'una perspectiva municipal com una Entitat que vetlla per les necessitats del Poble, encara que els pressupostos s'hagin de negociar a Girona. Esperem que aviat quedi definida, per una llei que s'ha d'aprovar al Parlament de Catalunya, la viabilitat dels Consells Municipals o la solució del Municipis que en altre temps fóren anexionats, com és el nostre cas.

Sigui com sigui, m'agradaria deixar constància que la tasca que li pertoca al Consell —i a aquesta Comissió particularment— rau en presentar tots els recursos municipals a l'abast, amb un ordre lògic, valorant totes les proposicions que es facin des de les persones o bé entitats col·lectives del nostre Poble. Aleshores les AA.VV. i altres entitats, tindran de controlar el projecte públic, fent propostes o donant alternatives. En el diàleg, en la crítica, en l'oposició, cadascú té el seu paper a desenvolupar en l'intent de fer un Sarrià digne i habitable.

Tots plegats sabem que gràcies a l'asfalt, Sarrià és un poble dividit per sectors. Sembla oportú que

recalquem la conveniència de tornar a unir com una pinya aquests sectors que poden semblar marginats: es tracta de suprimir "barreras", renunciar a voltes a privilegis, però sempre amb l'objectiu de sentir-nos i considerar-nos habitants de la Comunitat de Sarrià.

Comprenc que el mot Cultura, aplicat al nostre Municipi, vol dir "viure, relacionar-se, promocionar-se culturalment (augmentar el nivell cultural), i sobretot procurar una convivència més humana". La Cultura la fem i la vivim entre tots, no és privilegi dels intel·lectuals o estudiosos, és un patrimoni de tots, nens, joves i adults.

Al nostre Poble es fan notoris els efectes de la immigració, i consegüentment el problema de la parla. No cal multiplicar els efectes que l'aplicació d'aquesta poden produir. Ens adherim a la campanya de Normalització de la Llengua Catalana proposada per l'Ajuntament de Girona, i volem que el català i el castellà estiguin en igualtat de drets i condicions a Catalunya: als diaris, a la ràdio, a la televisió, a les xerrades... Es tracta de que junts ens sensibilitzem una mica, i siguem coherents en la construcció del nostre Poble: som catalans, però també som espanyols.

Cal vetllar per aquest nostre jovent que freqüentment sembla desorbitat o intranquil: ell és la saba nova del Sarrià del futur. Donem-li exemple, i treballem per deixar-li un Poble més ordenat i esplèndid.

I acabo. El camp cultural abarca tants aspectes que no podem condensar-los en quatre ratlles. Esperem que el temps ens permeti desenvolupar aquests grans trets exposats aquí, i que entre tots farem un Sarrià millor.

A la vostra disposició.

MATIAS MARTÍ

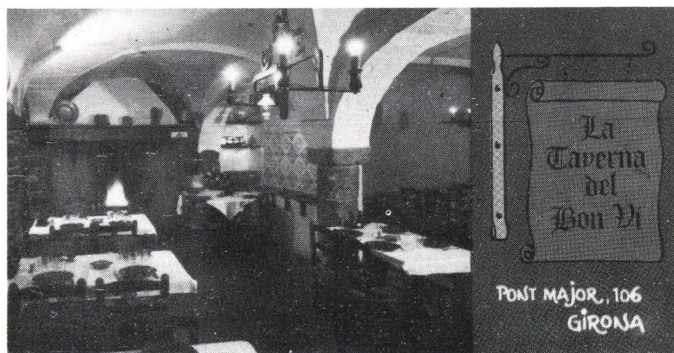
Comissió de Cultura

Restaurant = Bar

* * *

PLATS TÍPICS DEL PAÍS

Pont Major, 114 - Telf. 21 36 84 - GIRONA

Banca Catalana
creu que qui ha treballat
tota una vida
mereix més rendiment
dels seus estalvis.

ESTALVI
3ª EDAT

BANCA CATALANA

PESCADOS **PR** DEL RIO

- CONGELATS
- PRE-CUINATS

PONT MAJOR

Electrodomèstics

LLUÍS RIBAS

- * ELECTRODOMÈSTICS
- * OBJECTES DE REGAL
- * JOGUINES

Major de Sarrià, 87, 89 i 91 - Telf. 20 72 07
SARRIÀ DE TER

Pla de l'Horta

LA FIESTA DEL VI ANIVERSARIO DE LA ASOCIACION

El pasado día 19 de abril comenzó en el barrio la celebración del VI Aniversario de la Asociación de Vecinos que por espacio de dos jornadas suscitó la atención del vecindario y de cuantos forasteros se sumaron a la fiesta. El programa preparado al efecto fue muy variado y todos tuvieron ocasión de encontrar algo de su agrado.

Por lo que respecta a fútbol se celebraron dos partidos. Uno entre los alevines de Hermanos Sabat y del Pla de l'Horta que acabó con la victoria de los visitantes. Este partido se celebró el sábado por la tarde. Al día siguiente tuvo lugar el ya tradicional partido entre solteros y casados, que acabó con la victoria contundente de los primeros.

En juegos varios destacó una competición de carreras de cintas en bicicleta para casados que finalizó con la victoria de Manuel Cordones. Previamente se celebraron pruebas similares para categorías inferiores en las que triunfaron Jesús García y Encarnita López; y otra para motos en la que se impuso la pareja formada por los hermanos Aguirre.

El plato fuerte de la fiesta fue la sardinada montada en el cercado de la Guardería que constituyó un señalado éxito de organización y público. Se consumieron en total unas 4.000 sardinas.

El domingo por la tarde se acabó con un animado baile al aire libre en el curso del cual fueron entregados los premios de los distintos concursos a cargo del

Presidente del Consell Municipal Sr. Joaquín Rodríguez y del Presidente de la Asociación Sr. Robert Creixans.

Como tal fiesta la celebración estuvo muy bien. Si acaso faltó algún acto donde se hubiera hecho historia y memoria de la Asociación y se hubiera penetrado en el significado del aniversario de una institución que en alguna forma a todos nos ha beneficiado.

LA ASOCIACION DE VECINOS INFORMA

Tras la entrada de la nueva Junta de la Asociación se ha trazado un plan de acción en el que se prevé un sistema autónomo de funcionamiento de los distintos trabajos en los que la Asociación tiene alguna competencia. Tal es el caso de la Guardería Infantil en la que si bien existía una Junta de Padres, sus funciones eran meramente consultivas. Ahora se ha renovado esa Junta y tras una reunión con la directiva de la Asociación se han fijado competencias ejecutivas; algunas de las cuales han de ser de común acuerdo entre ambas Juntas, y otras exclusivas de una u otra.

Esta Junta de Padres queda como sigue:

- Presidente Francisco Fernández
- Secretario Fidel Rincón
- Tesorera Catalina Fontás
- Vocales José Prado
Paquita Cuadros
Eusebia López
- Asesor Manuel Fernández

GUARDERIA DIMISION

Hace poco más de un mes que se ha constituido la Junta de la Asociación y ya se ha producido la primera dimisión. Se trata de Encarnación Cano,

responsable del área de cultura, quien por motivos personales presentó su renuncia verbal al pleno de la Junta.

NORMALIZACION DEL CATALAN

La Asociación ha tomado el acuerdo de adherirse a la campaña de normalización del catalán y así fue manifestado al Ayuntamiento de Girona de quien se había recibido una petición en tal sentido. Precisamente José Lafuente, Vicepresidente de la Junta, habló en nombre de las Asociaciones de Vecinos de Girona en el primer acto de la campaña celebrado en el Teatro Municipal.

ZONA DEPORTIVA

Definitivamente se ha decidido dedicar en exclusiva a la Guardería el cercado construido al efecto, ante la promesa de un portavoz autorizado del Consell que manifestó la intención de construir una cancha polideportiva en la zona adyacente que ahora se ve circundada por árboles.

AA.VV.

MONÓLOGO

FIDEL RINCÓN

El tema del consultorio sigue dando que hablar en todo el pueblo. Me cuentan que los representantes tienen acceso libre a los doctores mientras que los pacientes han de ponerse en cola, y aguardar turno. Quien me lo explicaba añadía, y no sin razón, que, o bien los representantes acudan a otra hora o lugar o que aguardaran tras solicitar turno como cualquier hijo de vecino.

En la Asociación de Vecinos de Sarrià de Dalt tuvo lugar un encuentro entre representantes de las entidades socio-culturales que trajinan al oeste de la autovía. Fue una reunión que empezó sin orden del día y acabó como el rosario de la aurora. En una encuesta de urgencia entre los asistentes había disparidad de opiniones al salir de la misma. Unos comentaban que había sido un símil del "todos contra uno", y otros decían que lo contrario: "uno contra todos".

Hubo alguien que se permitió resumirme el encuentro en forma de ripios parodiando una famosa poesía:

Oigo, pueblo, tu aflicción
y miro triste el ejemplo
que ofrecen desde hace tiempo
el Centro y la Asociación.

Y servidor, que es corto de entendederas, sólo pudo sacar en claro que a partir de ahora la Virgen del "Roser", dadas las circunstancias, lo dicho en la reunión y lo leído en la Hoja Parroquial, pasará a llamarse Nuestra Señora de los "Trozos". Bueno, eso y que las reuniones proseguirán intentando buscar un acuerdo. Paciencia y amén, que quiere decir: "Así sea".

Leemos en un Acta de sesiones del Ayuntamiento de Girona que le ha concedido a la Guardería de Can Gibert del Pla una subvención para un cercado por

valor de 150.000 pesetas. Enhorabuena y suerte... Suerte por no depender de un Consell como nosotros, porque si al Pla de l'Horta le fue concedida una ayuda la mitad más pequeña y hubo que casi pedir perdón al Consell para aceptarla; si nos adjudican la cantidad hubiéramos tenido que salir de penitentes en las procesiones de Semana Santa para lavar nuestra culpa, o hubiéramos tenido que cantar una saeta, o exigirle cordura y recordarles que "a quien el Ayuntamiento se la dé, el Consell se la bengida".

La plaza que hay frente a las instalaciones deportivas de la U.E.S. en Sarrià de Dalt ha quedado muy arreglada, de lo que todos hemos de alegrarnos pues es un lugar de uso común: juegos remozados, pared de contención, fuente pública... ¿Se acordarán de la fuente del Pla de l'Horta? Según un portavoz del Consell es inminente su colocación, pero permítanme que me muestre escéptico pues "el gato del agua escaldada huye".

Claro que por otra parte la Comisión de Servicios del Consell ha dado últimamente pruebas de cumplimiento puntual y habrá que creer lo de la fuente, al igual que ha pasado con los árboles del parque infantil y los bancos del cercado de la Guardería que, aunque escasos para cubrir toda la zona del parque, ahí están. No es que sea mucho, pero algo es algo ya que hasta ahora la Comisión que mejor funcionaba para nosotros era la de promesas.

Con la primavera han llegado las fiestas. Ha abierto el fuego la del VI Aniversario de la Asociación del Pla de l'Horta. A esta seguirá la del "Roser", las 24 Horas de Futbol-Pista, las verbenas, la "Festa Major"... y esperemos que no cunda el ejemplo del "Roser" y no haya que hacer fiestas dobles porque si no, habrá que reformar el calendario, cerrar los centros de trabajo y.... ¡Hala! Hasta que el cuerpo aguante.

**electricitat i
mecànica de l'automòbil**

pont major

c. tenerife, 2 - telefon 21 64 30
girona

Pont Major

PONT MAJOR/ESPORTS: FUTBOL

Oportunitat perduda del C.D. PONTENC al terreny de joc del Cassà on ha perdut per tres a dos, per posar-nos al cinquè lloc de la classificació, i poder jugar la Copa de l'UEFA. Després de l'àmplia derrota de La Celleria, l'equip es va refer, i volent-se congraciar amb els soferts i pocs afeccionats, el diumenge següent arrasava al Castellfollit amb un tres a zero en vint minuts. Era massa, i les coses es complicaren com és normal, fins a posar-se en un temorenc quatre a tres, per acabar definitivament venent per un cinc a tres.

El dia 5 d'abril vàrem viatjar a Torroella i amb bon plantejament del partit, arribàrem a la mitja part amb un esperançador 1-3 a favor que es va incrementar en un 2-4 mancant deu minuts per l'acabament. Incomprensiblement es va empatar al final 4-4 i gràcies, perquè es podia haver perdut als darrers moments. Coses del futbol, ja se sap!

Bon partit contra el Roses, a casa, segon classificat en aquells moments, derrotant-lo per 3-1, i anant sempre per davant en el marcador, cosa digna de resaltar, ja que ni els jugadors ni el públic hi estàvem acostumats.

Després d'uns dies de descans, el diumenge 26 ens presentàrem al camp del Cassà. Bona primera part, amb un xic de sort en els gols, i anada als vestidors amb 1-2 favorable. Tot feia pensar en que finalment els llagostins no s'escaparien, vull dir els dos positius, i que ben segur en treuríem quelcom de profit. Però res. Un segon gol dels cassanencs de xurro i rebot, per arrodonir-lo amb un tercer gol, que havia d'haver estat marcat a la porta contrària, i a resultes del contratac subsegüent, qui ho va aprofitar va ser l'equip contrari. Coses del futbol ja ho veiem!

Llàstima, és cert. Perque la derrota del Palafrugell a davant del Vilobí, i la del Celleria enfront del Vila-roja haguéssin significat l'ascens del Pontenc, fins el cinquè lloc, superant als cellerencs i als del país del peix fregit, i la possibilitat de jugar la UEFA la temporada vinent, i se esperar que el Vilobí hagués de guanyar la final de la Copa d'Europa a París. (Em penso que m'he confós....)

SOCI N.º 75

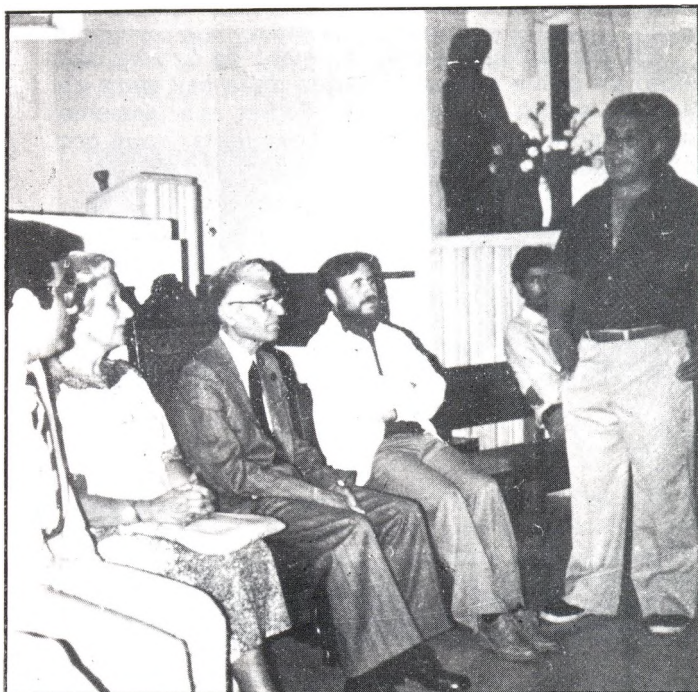
PONT MAJOR: LA FESTA DELS VELLS

El proper dia 24 de maig, diumenge, es portarà a terme per segona vegada al barri del Pont Major, la diada d'homenatge a la vellesa, amb participació de la gent del sector i dedicada a totes les persones d'edat que, complint seixanta-cinc anys durant aquest 1981, i per amunt, vulguin ésser-ne part.

Es preveu més gent que la de l'any passat i l'organització ja fa dos mesos que hi treballa, perquè les falles que hi puguin haver hagut en altres ocasions no es presentin aquesta vegada.

Hi haurà una cercavila pels carrers, amb acompanyament d'orquestra, després missa, i seguidament diverses actuacions infantils. Al migdia, dinar de germanor, i ballada de sardanes abans i després. Més tard, representació de dues obres de teatre, per acabar el dia amb un ball especialment dedicat als homenajats amb músiques del seu temps.

Per assistir-hi, hom pot retirar el tiquet als llocs de costum, perquè aquest serà indispensable presentar-lo a l'hora del dinar.

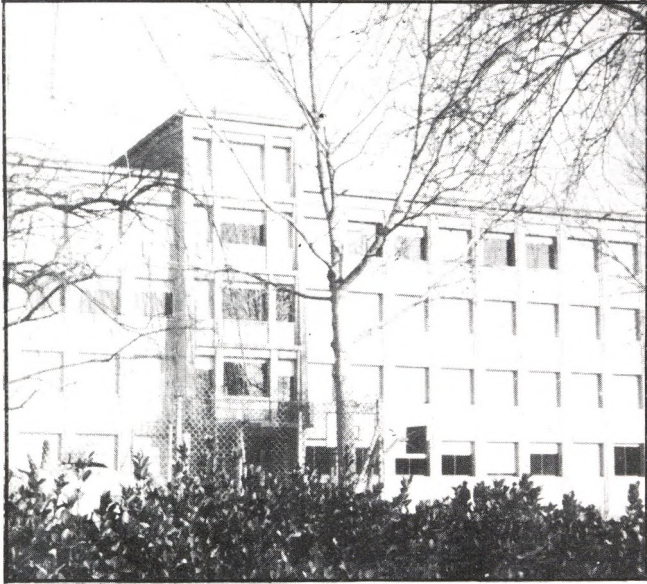

CONTRAPUNTS

SALESSIANS

Llegim al diari que de moment no s'ha portat a terme la venda de la propietat de la pia congregació, una de quines parts es pot veure a la fotografia.

Sap greu que essent del Pont Major, ens hagim d'assabentar d'una cosa que ens afecta, mitjançant la premsa. Certament, hom diria que no és pas la informació el punt fort dels venedors.

GRANS OBRES.

S'anuncien treballs ingents i obres incredibles, que es portaran a terme al Pont Major durant aquests propers mesos de maig i juny.

Els arqueòlegs de l'Ajuntament de Girona han trobat un poble a banda i banda de la carretera de Palamós, sortint de Girona per Pedret, que presenta unes característiques pròpies i peculiars, i que pot donar molt se'n de joc.

De moment s'ho estudien.

PLAÇA DE L'OM

No sé quants arbres plantats per l'Ajuntament allà; seixanta d'una altra espècie a tal indret; trenta-dos, més enllà, etc, però cap, ni un, al Pont Major; i amb això, una vegada més quedem amb un pam de nas. Hem perdut el compte del temps que fa que estem demanant un OM, un únic, solitari i

miserable OM per a la Plaça de l'OM, de la que només en queda el nom, perquè un mal llamp va matar l'arbre.

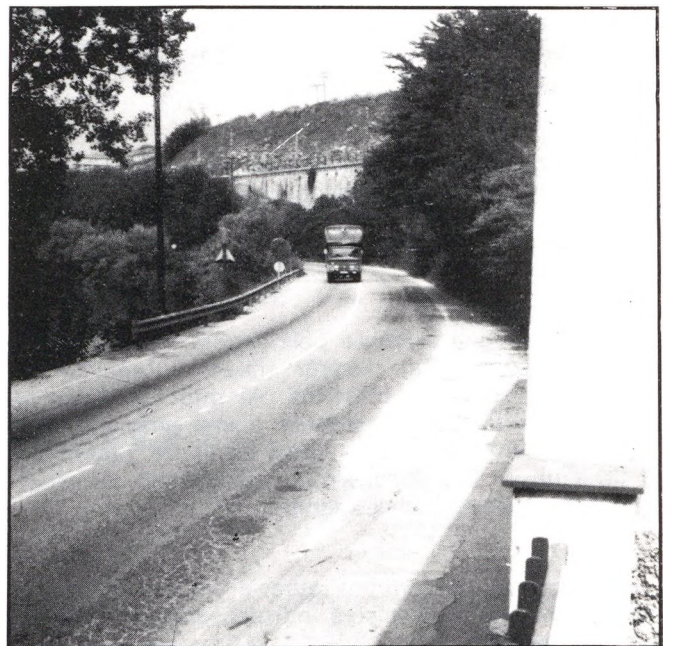
És molt millor que s'en digui Plaça de l'Om, que no pas del Rufus, posem per cas.

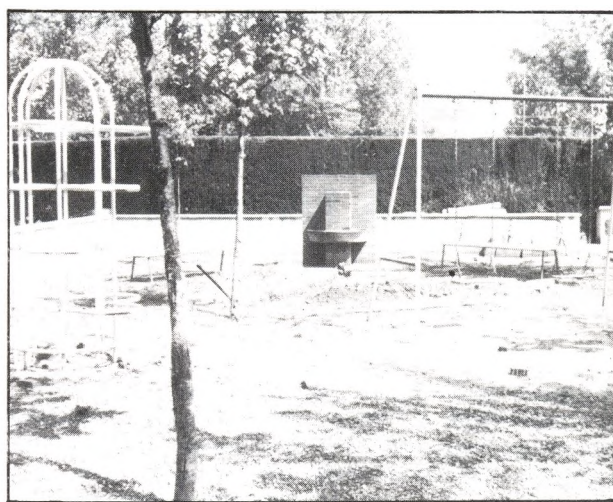
AIGUA POTABLE

Malgrat les gestions i el projecte fet per l'empresa concessionària de les aigües, a l'abril de l'any 1980, el carrer del Pont Major continua sense tenir aigua potable en el costat dels números parells. Sort que aquests darrers dies ha plogut una mica, i això permetrà poder tirar amb aigua uns dies més, sempre pendents de la pluja del cel.

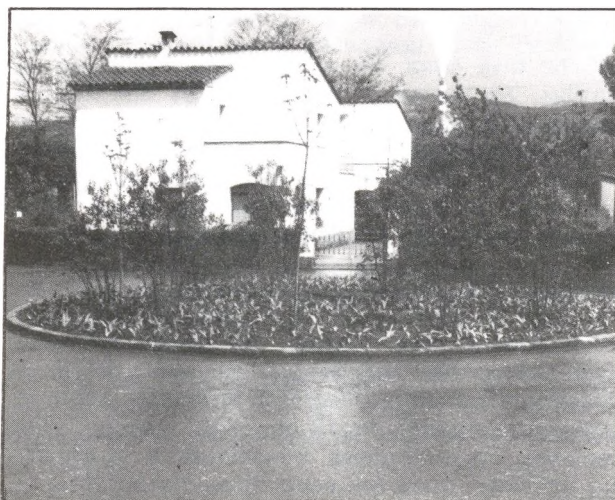
ACCIDENTS.

No hi ha manera que deixin d'haver accidents en aquest revolt, els dies de pluja fina. La carretera queda molt relliscosa i els vehicles desconexadors de la ruta agafen el revolt pel dret, embestint a qui es posa al davant. Aquesta darrera vegada hem de lamentar la mort d'una senyora de Barcelona, usuària del vehicle que es va despistar. S'imposa una solució immediata abans de que es produeixi una altra mortal desgràcia, indicant de manera visible la perillositat de la corba i la relliscositat del paviment.

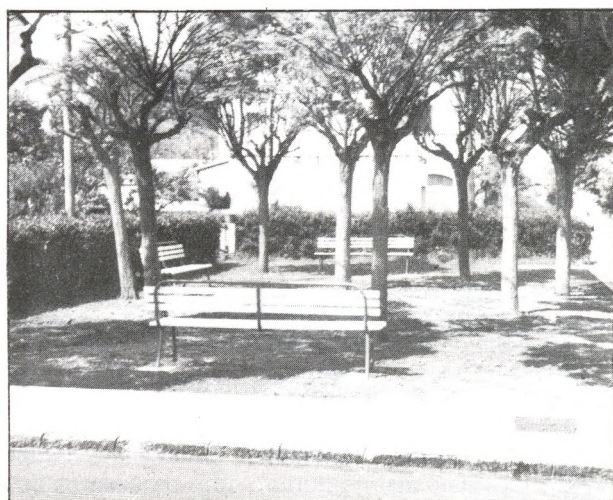

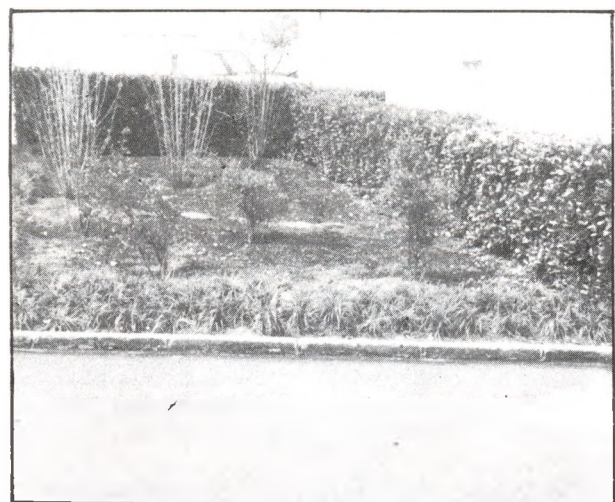
— El parc infantil. Amb la construcció de la paret hem tret els nostres infants del perill de la carretera i del dipòsit. Ara sí que comença a ésser un lloc d'esbarjo per els nostres petits. Cal conservar-lo.

— Una plaça que abans podríem haver qualificat de "la vergonya", ara ha canviat del tot. Esperem que floreixin les flors, que faran un bell contrast amb la blancor de les cases.

— Que bó que serà prendre la fresca a l'estiu, sota la frescor de les escàcies, asseguts en els bancs d'aquesta plaça recentment arranjada.

— Els racons ajardinats en alguns indrets del nostre veïnat, fan que sigui quelcom més agradable passejar-nos pels carrers.

— A la Plaça d'en Nadal, sota el Pont de l'Autopista, s'ha recuperat un terreny que hom creia del tot perdut.

LA MEMORIA DELS FETS PASSATS (II)

Us parlava, a l'escrit anterior, d'un document trobat als papers vells de la Parròquia del Pont Major. Porta data del 21 de setembre de l'any 1939. És un fulletó imprès, tot i que no duu peu d'impremta. A la primera pàgina llegim: "Cuestionario de los hechos ocurridos en las parroquias y arziprestazgos de la diócesis de Gerona, con motivo del movimiento nacional de 18 de julio de 1936. Arziprestazgo de Gerona. Parroquia de Puente Mayor. Cumplimentada la información. Día 21 de septiembre de 1939. Año de la Victoria. Firma del Encargado de la Parroquia y sello parroquial (aquí hi ha la signatura autògrafa del Rector i el segell corresponent). Revisado y hallado conforme por el Sr. Arzippede (hi ha la signatura i segell de l'Arzippede). Ejemplar para el Archivo parroquial".

El fulletó té 24 pàgines, tamany quart de doble fòlia. Ve tot ell redactat en castellà (cosa òbvia, donades dels circumstàncies). El text interior és un qüestionari de preguntes, dividit en 5 apartats: "Cuestiones generales" (amb 8 preguntes), "Personas" (7 preguntes), "Cosas sagradas" (17 preguntes), "Otros bienes de la Iglesia" (5 preguntes), i "Culto" (7 preguntes). Després de cada pregunta hi ha un espai per a les respostes. Les respostes estan escrites a mà.

El primer capítol, "Cuestiones generales", engloba temàtica tant d'abans, de durant, com de després de la guerra civil. Algunes preguntes demanen una resposta purament informativa; altres, demanen opinió, resposta ideològica.

Cal fer esment de la cautela amb què el Rector respon a les preguntes. Pel context, jo m'inclinaria per dir que aquesta cautela té tota la forma de prudència, seny i caritat pastoral per part del Rector (això diu molt a favor d'ell). Per exemple, quan pregunten: "¿Hubo defecciones durante el dominio de los rojos?" (aquest "defecciones" s'ha d'entendre en el sentit de catòlics que es passessin al bandol contrari) el Rector respon concisament: "No". I, a la pregunta: "¿Qué efecto ha producido en la estimación del pueblo el cambio del regimen marxista por el del Gobierno Nacional?" la resposta és: "Ha producido muy buen efecto y gran entusiasmo, como en todos los pueblos". Diu el que pot i ha de dir en aquells moments. Però jo crec que s'hi sobreentenen altres coses.

La següent qüestió és molt interessant, i demostra la visió clara i desapassionada del rector. Li pregunten "¿El hecho de la guerra ha producido en el pueblo reacción religiosa y en sentido de mejora de costumbres? La aportación de datos estadísticos y puntualización de hechos sería muy conveniente". I respon: "Aparentemente, sí, pero, en realidad, no mucha". I això, tot i que: "En la actualidad faltan

solamente dos matrimonios en legalizar. En lo demás, esto es, en bautizar a sus hijos y aplicar sufragios por sus difuntos (¿un eufemismo per dir els morts de la guerra?) han demostrado gran solicitud. Por lo que respecta a los dos matrimonios tengo la convicción de que legalizarán su situación a no más tardar, pues ya he hablado a los interesados sobre el particular y he notado están dispuestos a ello". Es nota que el Rector vol defensar els seus feligresos. És clar, també que molts dels possibles "recalcitrants" o bé eren morts, o bé a l'exili.

Hi ha una cosa, en aquest apartat, digne de subratllar. Es tracta de l'objectivitat del Rector, objectivitat un xic tenyida d'ironia envers alguns membres de la feligresia. Quan dic objectivitat potser hauria de dir concisió en les respostes; es nota un afany de no fer mal a ningú. Diu fets, però va en compte en no envoltar-los de càrrega emocional.

Li pregunten sobre el resultat de les eleccions del 16 de febrer de 1936. I diu: "Las derechas obtuvieron gran mayoría de votos. Existían dos centros políticos, uno derechista y otro republicano, siendo el primero de mayor preponderancia". Després li pregunten sobre el que va passar a partir del 18 de juliol. I respon: "Las actuaciones revolucionarias inmediatas a la guerra, según noticias, pues los sacerdotes estábamos ya ausentes, fueron en ésta de no gran importancia y tenían, según parecía, más relación con las personas de posición social que con la Iglesia, pero, desgraciadamente, pronto se extendieron y lo abarcaron todo. No me consta se formaran listas negras"... "Se apoderó del pueblo gran pánico y debido a esto se notó en él la más lamentable inactividad y pasividad. Los que causaron atropellos en general fueron forasteros, de esta localidad fueron en número muy reducido. Varias fueron las personas que adoptaron medidas extraordinarias para salvar al párroco y demás sacerdotes de esta localidad y gracias a ellas pudieron salir felizmente del peligro".

En aquestes darreres respostes, el missén es podia haver despenjat per aquell tipus de literatura patriòtico-religiosa, tan corrent després de la guerra civil.

Però no ho va fer; es va limitar a dir les paraules justes i prou. I jo crec que això demostra la categoria humana i religiosa (cristiana) d'aquest capellà.

Deixo per a més endavant la transcripció i l'anàlisi dels altres apartats. I dic, com a tast, que tots són molt interessants.

QUIM PLA

Esports U.E.S

RESUM FASE DE SECTOR DE CADETS I DE JUVENILS COMENTARI GENERAL

Els passats dies 26, 27, 28 i 29 de març van desenvolupar-se al Pavelló Esportiu Sarrià-I, les fases de sector dels campionats d'Espanya (fases prèvies a la fase final) corresponents a les categories de cadets i de juvenils.

Els representants gironins eren els equips de la U.E. Sarrià, ja que ambdós s'havien proclamat Campions de Girona, temporada 80-81.

Els altres equips participants eren: **Categoria Juvenil:** F.C. Barcelona, Reus Esportiu, Villareal de Castelló, Corazonistas de Saragossa, Oasis de Mallorca, Escuelas Pías de Valencia.

Categoria Cadets: B.M. Granollers, Reus Esportiu, San Roque de Las Palmas, La Salle de Tenerife, Sta. Maria de Mallorca.

A la categoria juvenil es va proclamar campió el F.C. Barcelona, i a la categoria cadets el B.M. Granollers, després de guanyar a la final a l'equip de la Unió Esportiva Sarrià.

Pel que fa a la classificació dels nostres equips, com ja sabeu molt bé, els cadets es proclamaren sots-campions, mentre que els juvenils es classificaren en 5.è lloc.

— Equip Juvenil de la Unió Esportiva Sarrià.

(Foto: PABLITO)

S'esperaven o no aquestes classificacions?

Tant en una categoria com en l'altra hi havia depositades moltes esperances en els equips de la U.E. Sarrià de cara a arribar a disputar com a mínim la final, i a més tinguent en compte que jugàvem a "casa".

Els cadets, després d'uns partits força fluixos es classificaren per disputar la final, on varen haver de dirimir les seves forces amb el B.M. Granollers. Aquest equip es va mostrar molt més conjuntat i amb una tècnica individual molt més depurada. La veritat és que se'ls hi va plantar cara, jugant molt bé, però no va poder ser. Aquest equip, el B.M. Granollers, s'ha proclamat, fa pocs dies, Campió d'Espanya, i això és una bona prova del seu potencial balonmanístic.

Pel que fa a aquest 5.è lloc assolit pels Juvenils; molts el troben minço, i la veritat és que sí; sobretot havent vist com es varen desenvolupar els primers partits, en especial el del primer dia contra els Corazonistas, partit que podia ser la clau de tot, ja que després d'anar guanyant durant tot el partit, faltant pocs minuts es va perdre. Nervis, falta d'experiència, precipitació... tots aquests factors hi varen influir.

— Equip Cadet — sots-campió de la fase sector de Sarrià (Foto: PABLITO)

Veritablement aquest resultat va incidir d'una manera totalment negativa sobre la moral dels nostres jugadors, ja que vèien les seves possibilitats per a classificar-se per la final reduïdes gairebé a zero.

A part de tenir l'obligació de guanyar els dos partits que els hi quedaven per jugar, depenien dels resultats de l'altre equip, el Corazonistas.

El campió, com ja he dit al principi, va ser el F.C. Barcelona, després de guanyar pels pèls al Corazonistas de Saragossa, en un gran partit, on hi va haver molta emoció fins al final.

— B.M. Granollers - Campió d'Espanya - Categoria Cadets. (Foto: PABLITO)

Podem dir que el F.C.Barcelona s'ha proclamat sots-campió d'Espanya, a la fase final, celebrada a Barcelona.

Ja per acabar aquest comentari, cal dir que durant tots els dies el pavelló s'omplia de gom a gom, i que la gent no es va limitar a animar al seu equip, sinó que va aplaudir, quan ho permetia la situació, el bon joc i els gols dels altres equips. Això diu molt en favor de l'atecció sarriana. El clima d'esportivitat va ser general, tant a la pista com a les grades.

No ens hem de lamentar. Tot el contrari. Cal seguir treballant amb la mateixa força que fins ara, per així poder aconseguir aquest objectiu tan estimat: un Campionat d'Espanya.

NARCÍS CASASSA i FONT.

— F.C. Barcelona - sots-campió d'Espanya - Categoria Juvenil (Foto: PABLITO)

Actualment acabada ja la Lliga Nacional i Provincial, s'està celebrant el Torneig de la COPA CATALANA d'Handbol. En aquesta competició hi participen els dos equips séniors de la Unió Esportiva Sarrià.

Les primeres eliminatòries són:

— Equip de provincial: contra Molins de Rei (1.ª Nacional).

— Equip de nacional: contra San Fernando de Terrassa.

En cas de no passar aquesta primera eliminatòria, no es queda fora de competició, ja que paral·lelament a la Copa Catalana hi haurà unes competicions de Consolació. Fins a mitjans de juny hi haurà handbol. 1.

El proper 30 de maig, al Pavelló Municipal d'Esports, de Lloret de Mar, es disputaran els partits finals de la COPA FEDERACIÓ temporada 1980-81, corresponents a les categories: alevins, infantils, cadets, juvenils i séniors. De moment, a la categoria juvenil —i per 3.er any

consecutiu—, la final només tindrà un color: el de la Unió Esportiva Sarrià. La final la jugaran l'equip de la Unió Esportiva Sarrià (juvenils de 2.on any) —el Sarrià Esportiu (juvenils de 1.er any). Pel que fa a les categories petites encara no hi ha finalistes, ja que encara s'estan disputant les eliminatòries prèvies.

FERRETERIA DOMESTICA

LORENZO CABEZAS

Lampisteria, Venda i Col.locació

La Rasa, 2, 1.º, 2.ª - Tel. 21 31 40

SARRIA DE TER

Ctra. Mas Prat - Tel. 84
SANT GREGORI (Girona)

Angel Vidal i Roqueta

INSTAL·LACIONS I REPARACIONS D'AIGUA, GAS, ELECTRICITAT I CALEFACCIÓ

Josep Pla i Oliveras

Avda. de França, 125 - Tel. 21 33 29
SARRIA DE DALT (Girona)

La bústia de POBLE

Sarrià de Ter, 24 d'abril de 1981

Sr. Director de "POBLE":

Arrant de la reunió que hi va haver el passat 4 d'abril als locals de l'Associació de Veïns de Sarrià de Dalt, i valent-me del dret d'expressió, vull fer la següent reflexió:

Al enviar-nos la convocatòria per la reunió, a la mateixa se'ns deia que l'objectiu era el d'evitar enfrontaments en el Dia del Roser i poder buscar una major unió i aconseguir més contactes entre les diferents entitats del poble, per així evitar que es repetissin aquests problemes, **tots ells motivats per la manca de comunicació.**

Aleshores jo hi vaig assistir convençut de que ens arribaríem a entendre. Però desseguida es va veure que el motiu —em va fer l'efecte—, era el de treure el conciliari del Centre Parroquial, i per aquest fet em vaig mostrar disconforme, malgrat que jo no estigui d'acord amb els seus plantejaments.

Jo personalment no hi estic d'acord, perquè crec que ell té els mateixos drets de celebrar una festa com qualsevol altre entitat, ja que també és part integrant del poble. Deixant a part que amb la seva manera de fer i d'actuar s'hagi arribat a aquesta situació, la qual cosa és molt lamentable.

Esperant es publiqui aquesta carta, el saluda atentament

JAUME VINYALS i CANALS

Sr. Director de la Revista "POBLE":

Senyor:

El Sr. Sala puntualitzava, en la passada revista, certes falles del programa 1.er Concurs de Fotografia a Sarrià.

Estem d'acord que n'hi ha. Però no ha pensat que la majoria d'errades són correcció d'impremta? Prova d'això és l'original. Prova és que Sarrià hi surt ben accentuat una vegada.

Malgrat tot sabem que les persones ens equivoquem. Per exemple la seva carta, i suposo que l'ha fet amb molta calma, té falles:

1. El mot "acertada" és un castellanisme. Molt utilitzat per la influència del castellà a casa nostra. Cal dir "encertada".
2. La paraula "interessarà,", porta accent, ja que és aguda i acabada en vocal. Vostè l'ha oblidat.
3. L'I.E.C. desaconsella la utilització dels diminutius. Vostè utilitza "foto": cal dir "fotografia".

Cal fer un esforç per normalitzar la nostra llengua. Com esmentàvem, tots ens equivoquem: el perdonem.

Prometem que l'original d'aquesta lletra intenta no tenir-hi errades, caldrà vigilar la impressió. Amb perdó de tothom!

COMISSIÓ DE CULTURA

BAR-RESTAURANT

CASA PILAR

Carrer Pont Major, 124 - GIRONA

Alimentació Nadal

CA "LA LLUCIETA"

***MÉS A PROP DE VOSTÈ
I A MILLOR PREU...***

VILA ROCA FRANCESC
MAJOR DE SARRIA, 18
SARRIA

**"la Caixa"
Cada dia
més
a prop.**

**Més de 600
oficines unides
per teleprocés
al vostre servei.**

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"